

روش‌های مقابله با انواع و اقسام بندری‌ها

دیدار کوله‌خوان و کوله‌نویس در نمایشگاه

حسابش از دست‌مان در رفته که چند روز ما کوله‌نویس‌ها در تب و تاب بودیم و چند بار جلسه از نوع حضوری و مجازی و پیامکی تشکیل دادیم و چقدر رایزنی کردیم و چند بار طول و عرض طبقه‌ی اول شبستان مصلی محل برگزاری بیستمین نمایشگاه مطبوعات را با هم و تنها دوییدیم تا به ساعت سہی روز شنبه ۱۷ آبان ماه رسیدیم و با افتتاح رسمی نمایشگاه مطبوعات اولین حضور خود با نام کوله‌پشتی ضمیمه‌ی نوجوانان روزنامه‌ی شهروند را در تاریخ نمایشگاه مطبوعات ایران به ثبت رساندیم.

حضوری که نویسندگان بزرگواری از جمله آقای فرهاد حسن زاده و خانم افسانه شعبان‌نژاد در آن همراه‌مان شدند و هنرمندان نازنین بسیاری هم که به دلایلی چون سکونت در شهرهایی غیر از تهران نتوانستند همراه‌مان شوند با مهربانی مزاحمت‌های تلفنی‌مان را پاسخ گفتند و صدای گرم‌شان باعث دلگرمی‌مان شد از جمله آقای رضی هیرمندی نازنین مترجم خوب و عزیز کتاب‌های کودک و نوجوان.

و حالا چهار پنج روزیست که کوله‌پشتی به همراه مهمانان عزیزش و البته همکاران خوب تحریریه‌اش در طبقه‌ی اول شبستان، انتهای سالن، جنب راهروی ۲۹، به استقبال کوله‌خوان‌هایش تمام قد ایستاده و با دیدارشان گل از گلش می‌شکفت و قند توی دلش آب می‌شود. ولی هنوز هم در انتظار دیدن روی ماه همه‌ی شما دل‌توی دلش نیست و لحظه‌ها را می‌شمارد.

این هم برنامه‌ی زمانبندی حضور مهمانان و نویسندگان کوله‌پشتی در نمایشگاه تا بتوانید زمان آمدن‌تان را با زمان حضور مهمانان عزیز ما و کوله‌نویس‌های خودتان تنظیم کنید.

مهمانان ویژه:

مهمان چهارشنبه ۲۱ آبان: خانم شهلا انتظاریان مترجم، ساعت ۱۱

مهمانان پنج‌شنبه ۲۲ آبان: خانم محبوبه نجف‌خانی مترجم، ساعت ۱۰، آقای حسین تولایی، ساعت ۱۲

مهمانان جمعه: خانم آتوسا صالحی و خانم مژگان کله‌ر نویسندگان کودک و نوجوان، ساعت ۱۲.

همکاران تحریریه:

چهارشنبه: خانم فریبا دیندار، خانم حانیه شجاعی، خانم سمانه صلواتی، خانم نسترن فتحی

پنج‌شنبه: خانم فریبا دیندار، آقای حمید اسلامی، خانم نیلوفر نیک‌بنیاد، خانم مریم فیاضی، خانم اسما احمدی، خانم مینا صیادی

جمعه: خانم فریبا دیندار، خانم سولماز خواجه‌وند، خانم اسما احمدی، آقای سینا اسلامی

البته این را هم می‌دانیم که برای خیلی از شما کوله‌خوان‌های عزیزمان که ساکن استان‌ها و شهرهای دور و نزدیک هستید سخت است به نمایشگاه بیایید. برای همین قول می‌دهیم که بتوانید گزارش مفصلی از این یک هفته را در شماره‌ی بعد بخوانید.

برق انواع و اقسام مختلف دارد. بعضی از برق‌ها جوری هستند که وقتی با کسی دست می‌دهید یک چیزی زیر پوست‌تان می‌دود و مورمورتان می‌شود. بعضی از برق‌ها در اثر ضربه یا اتفاق یا شنیدن حرفی تولید می‌شود. مثلا ممکن است در اثر یک ضربه یا حرف شوکه‌کننده برق از سه فاز کسی بپرد که اتفاقا قیافه‌اش هم خیلی خنده‌دار می‌شود. بعضی هم برق ندارند، اما انگار که زده باشی‌شان به برق، روی یک کار یا حرف بارها و بارها تاکید می‌کنند. خواستیم بگوییم این انواع برق‌گرفتگی‌ست که ما با آن کاری نداریم. موضوع بحث ما آن برق‌گرفتگی است که موهای آدم را سیخ‌سیخی و او را مجبور به بندری‌زدن می‌کند و بعد از چند ثانیه دود از کله‌اش بلند می‌شود.

هر کسی به هر دلیلی ممکن است دچار برق‌گرفتگی شود. برق‌گرفتگی یا سوختگی با برق، یکی از خفن‌ترین و خطرناک‌ترین حالت‌های سوختگی و جزالگی‌ست. اما یک سوال علمی که در این مبحث مطرح می‌شود، این است: اگر کسی دچار برق‌گرفتگی شد چه کنیم؟

- (الف) وقتی بندری زد، با دست زدن او را تشویق کنیم تا روحیه‌اش را نیازد.
(ب) در خانه دنبال جای مناسبی باشیم تا وقتی خشک شد تندیس‌اش را آن‌جا بگذاریم.
(ج) به موهای سیخ‌شده و برق‌گرفته‌اش ژل بزنییم!
(د) لامپ‌های پرمصرف خانه را به او وصل کنیم تا برق اضافی از بدنش خارج شود.
(ه) نفر بعدی لطفا!

آدم برق‌گرفته که شاخ و دم ندارد. اولین کار جیغ‌زدن است. چه مرد باشد چه زن، چه کوچک باشد، چه بزرگ! بعد از چند ثانیه بندری‌زدن و مثل ژله لرزیدن، احتمالا یا غش می‌کند یا پرت می‌شود روی زمین. حالا وظیفه‌ی شما به عنوان یک امدادگر این است که اول جریان برق را قطع کنید یا به عبارت دیگر مصدوم را از برق بکشید و برای نجات و کمک به او، شیرجه بزنید و میزان گیج‌ویجی (میزان هوشیاری) ترمز کردن تنفس و ضربان قلب (توقف تنفس و ضربان قلب) و میزان جزالگی (سوختگی‌اش) را بررسی کنید. فرقی نمی‌کند که مصدوم با برق‌خانی دچار حادثه شده باشد یا صاعقه یا هر برق‌دیگر! شما همین علائم را بررسی کنید. نکته‌ی خیلی مهم و اساسی این است که اگر نمی‌توانید جریان برق را قطع کنید، خودتان روی یک جسم عایق مثل روزنامه‌ی ضخیم یا زیرانداز لاستیکی یا تکه‌ای چوب بایستید. برای دور کردن مصدوم از منشا برق از دست یا عضوی از بدن خودتان استفاده نکنید.

چون ممکن است خودتان هم بندری بزنید و دچار برق‌گرفتگی شوید. پس از یک قطعه چوب خشک (دقت کنید حتما خشک باشد) استفاده کنید. برای این کار می‌توانید از پارچه‌ی خشک هم استفاده کنید. به این صورت که آن را دور اندام‌های مصدوم قلاب کنید و او را بکشید. اگر هم امکان انجام هیچ کدام از این کارها نبود یک تکه‌ی خشک از لباس مصدوم را بگیرید و بکشید. یادتان باشد که اگر با بدن مصدوم تماس پیدا کنید خودتان هم ممکن است

دچار برق‌گرفتگی شوید. در مورد جریان برق با ولتاژ بالا باید در فاصله‌ی چند متری از مصدوم بایستید. چرا؟ چرا ندارد. شوک برق‌گرفتگی‌اش به شما برسد و پرت‌تان کند روی زمین، خوب است؟ حتی اجسام عایق هم نمی‌توانند در برابر جریان‌های فشار قوی محافظت کنند.

اگر مصدوم تنفسش قطع شده بود، تنفس دهان به دهان را شروع کنید. البته اگر بلدید. اگر هم بلد نیستید، الکی زور نزنید. فقط مصدوم را به پهلو بخوابانید. اگر هم هوشیار است با آب سرد محل سوختگی‌ها را خنک کنید. البته سوختگی‌ها ممکن است خیلی عمیق‌تر از آن‌چه به نظر می‌رسند باشند و بافت‌ها آسیب دیده باشند.

خب معلوم است که آخرین مرحله هم این است که همین‌طور که مراقب مصدوم هستید، منتظر باشید تا اورژانس از راه برسد!